

Két igéből három Élet

Az egyik igent egy 13 éves szűz mondta ki, a másik igent egy ács, a szeplőtelen leány tiszta jegyese. Mielőtt azonban kiejthették volna e két rövid szót, mindkettőnek meg kellett szenvednie a Teremtés éltető igéjéért. Máriának el kellett fogadnia azt az emberi ésszel fölfoghatatlan helyzetet, hogy bár korábban nem ismert férfit, most hajadon állapota dacára mégis gyermekkel terhes. Végül aztán nem is az emberi kategóriák szerinti működő ész, hanem a szívében virágzó hit kalauzolta őt az Út megtalálásához, az Igazság felismeréséhez és a rá bízott Élet megóvásához: „Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.”

De vajon miféle hatalom előtt hajolt meg ez a fiatal lány, amikor másoknak talán visszautasítandó, számára azonban követendő törvénynek tekintette az Úr „igéjét”? Ez az a világerő, amelynek törvénye örökkön örökké és mindenfelé hatott, hat és hatni fog a Föld nevű bolygón. Az élettan kutatói 3,5 milliárd éves törvényről tudnak, amely az első életjelenségeket mutató „valamikkel” kezdődött. A teremtéstörténetet és az ember feladatát ennél sokkal egyértelműbben közli velünk a Szent Biblia, amikor a világokat és földünket is alkotó Úr a saját teremtő munkájának folytatására szólít minden létezőt, köztük persze az embert is: „Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet!” (Teremtés 1,28) A Szűzanya tehát ennek az igének az igája előtt hajtott fejet és kötelezte el magát a földi világunkat átható törvénynek a szolgálatára. Jegyeseinek igenje már a szülők krisztusi jegyben járásának gyümölcseként értelmezhető. Ebből adódóan talán kimondhatjuk azt is, hogy e két igennel megalkották azt a meleg, szeretetben és istenhitben bővelkedő otthont, melyben a magzatgyermeket dajkáló anyaméh békéjében megérhetett, majd világra jöhetett kereszténységünk névadója: Jézus Krisztus. Szavahihető bölcsék szerint ennek a két igennek, egy nő és egy férfi Teremtést szolgáló szent egységének köszönhető, hogy előbb Európa, majd a világ más részei is kereszténnyé lehettek.

Az eltelt kétezzer év legutóbbi két évszázada azonban nem a Teremtő törvényét tisz-

telő hűség továbbélését, hanem az attól való elszakadás hűtlenségét hozta. A Kígyó mai jelszava ez: ne szaporodjatok, és ne sokasodjatok, és ne töltsétek be a földet! És ez: legyen nekem az én igém szerint! Az élet fogalmától évezredekken át elválaszthatatlan közös értelmét tehát már tagadja a Teremtő Istent és a teremtés szent szertartását folytató embert is elutasító Gonosz. Ez a testi-lelki pusztulás napjainkban éppen az emberi élet és méltóság világában rombol leginkább. Az életfakasztást központi közösségi értéként szolgáló, ezredéves termékenységekultusszal az ipari forradalmak hullámai szegültek először szembe, így az élet kultúrája helyett sokfelé a meddség és halál civilizációja kerül hatalomra. A korábban kizárólag erkölcsi értégyarapodást, hasznos jelentésű profit szó életben és lelki gazdagodásban megjelenő fogalmát leváltotta a csak anyagi gyarapodást szolgáló politikai-gazdasági törekvés, a birtoklást jelképező aranyborjú bögése. Megrokkant az emberi termékenység szakrális adományának, képességének és gyümölcsének (lásd: „gyermekáldás”) tisztelete. Ezek helyett a termelékenység nagyon is anyagközpontú törekvése, a „termelő zabálás” (József Attila) tökéletes gondolkodásmódjának profitszerző szempontja hat át mindenkit és mindent. Ennek intézményesített kezdete az olcsó női munkaerő kinyerésével indult. Margheret Sanger, aki feminista mozgalomával együtt a nők felszabadítását úgy képzelte, ha a családjukból kivont nőket bevonják a munkaerőpiac és az egyéni „karrier” világába, lényegében az olcsó munkaerő iránt ellenállhatatlan vonzalmat érző amerikai tőketulajdonosok érdekeit szolgálta. Elméletét 1920-ban Lenin és Nyugaton iskolázott elvtársnői ültették át a gyakorlatba. E bolsevik hatalomgyakorlók a világon elsőként üzentek hadat saját népük termékenységének azzal, hogy az ipari termelésbe bevonandó nők „felszabadítása” érdekében törvényesítették az élet- és családellenes abortuszt. A betegségeként diagnosztizált magzatgyermek ártatlanul kiontott vére napjainkra már csaknem megállíthatatlan globális öldök-

léssé fajult, és szinte már minden vallás-erkölcsi, jogi, egészségügyi, sőt gazdasági (!) ellenérvet is elsodort.

1956. június 4-én az 1043/1956 sz. minisztertanácsi rendelettel Magyarországot is rombolni kezdte az abortuszdiktatúra. Ennek hatalomgyakorló politikusai és nőgyógyász ítélet-végrehajtói sajnos ma is szakmai kötelezettségüknek érzik, hogy a szociálpolitika által meg nem oldott válsághelyzetek pácienseit, vagyis a hozzájuk irányított beteg anyákat nemi egészségükben megrokkantsák, magzatgyermekük életét pedig kioltásák.

Ez ellen az Isten- és embertelen kihívás ellen egy belső honfoglalás szándékával hoztam létre 2003-ban az élet és termékenység kultúráját szolgáló Anya-Ország Alapítványt. (Honlapja itt: www.anya-oroszag.hu) Ez az országos hatókörű szervezet azért fáradozik, hogy mentse súlyos válsághelyzetbe került honfitársainkat. Köztük kiváltképpen azokat terhes anyákat, akik gondokkal és fenyegetésekkel teli, veszélyeztetett élethelyzetükben nem érzhetik magukat sem várandós, még kevésbé áldott állapotban. Ügyeleti rendszerben működő krízis-telefonjainkkal, személyes találkozásokkal már eddig is sikerült több száz terhest, magzati életkorú gyermekükkel együtt életutakra segítenünk. E vér és később szív szerint is anyáknak, akik előbb terhesek, majd várandósok lesznek, támaszként szolgálunk ahhoz, hogy elkerülhessék a művi abortuszt vagy pedig azt, hogy gondozatlan terhességükkel elmagányosodva újszülöttyilkosság bűnét kövessék el. Hosszú és eredményes, olykor bizony küzdelmekkel és csalódásokkal is járó évek során csekély anyagi és emberi erőforrásainkból merítve mindent megtettünk, hogy a sokszorosan hátrányos helyzetű, társtalanná és hajléktalanná vált terhesek boldoguljanak, vagy legalább átmeneti szállást tudjunk nekik szerezni. A mélyszegénység további mélyülését látva az tapasztaljuk, hogy a 90-es években a családok átmeneti otthonainak valamennyire még elérhető férőhelyei után napjainkban kevés eséllyel kutatunk.

ANYA-ORSZÁG
ALAPÍTVÁNY

Rá kellett döbbsennünk, hogy a gondozásra szoruló terhesek száma messze meghaladja a szabadon elérhető anyaotthoni férőhelyek számát. A hazánkban működő családok átmeneti otthonai gyakran nem 100, hanem inkább 110 %-os igénybevétel mellett, vagyis mindig túlzott igénybevétel mellett igyekeznek enyhíteni a hozzájuk sodródó anyák gondjait. Az Anya-Ország Alapítvánnyal a terhesek által igénybe vehető férőhelyek égető hiányát legalább néhány járszolnyi férőhely kialakításával igyekszünk orvosolni. Idén januártól óriásplakátokkal igyekszünk felhívni a figyelmet az apaság, illetve az anyaság kultuszának fontosságára. A plakátokon szereplő életvédő üzenetek közlésével abban reménykedünk, hogy mások is csatlakoznak ahhoz a célhoz, hogy Budapesten vagy a fővárosól nem túl távoli helyen mielőbb anyaotthonnak is alkalmas, akár felújításra szoruló épületet vásárolhassunk meg. Tehát menedékházként olyan átmeneti otthont (anyaotthon) kívánunk működtetni, ahol a gondozásra szoruló terhesek magzati életkorú gyermekeiket védett és biztonságos körülmények között hordhatják ki, szülhetik meg, nevelhetik, vagy újszülöttük jó sorsának biztosítására választhatják a nyílt örökbeadás lehetőségét is.

Alázattal kérjük minden nemes honfitársunkat: anyagi, lelki és szellemi áldozatunkkal szolgáljuk minél többen egy olyan anyaország eszményét, melyben a gondoskodó szeretet biztonságában a másállapotukat korábban terhesnek érző anyák magukat immár várandósoknak, magzatukat pedig áldott állapotuk ajándékának érzik!

Az Anya-Ország Alapítvány számlaszáma: 11738008-20814410

Életre fel, békét az anyaméhben!

Dr. Téglásy Imre

A nők legnagyobb dicsősége
az anyaság.

A gyermek áldás!

TÁRSADALMI CÉLÚ HIRDETÉS
Anya-Ország Alapítvány
www.anya-oroszag.hu